

Sygn. akt **III AUa 624/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Aleksandrowicz

Sędziowie: SSA Wiesława Stachowiak /spr./

del. SSO Roman Walewski

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2019 r. w Poznaniu

sprawy **J. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o składki

na skutek apelacji J. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 8 marca 2018 r. sygn. akt III U 730/17

1. oddała apelację;
2. zasądza od odwołującej na rzecz pozwanego kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

del. SSO Roman Walewski	SSA Małgorzata Aleksandrowicz	SSA Wiesława Stachowiak
-------------------------	-------------------------------	-------------------------

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat w T. decyzją z dnia 18 lipca 2017 roku, znak: (...) określił, że za J. S. jako osobę prowadzącą działalność gospodarczą występuje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne:

- za miesiące 10, 11/2015r. 05, 06/2016r. z dwóch przychodów uzyskiwanych z następujących rodzajów działalności:
  1. działalność gospodarcza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,

2. inna pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych
- za miesiące 12/2015, 01, 02, 03, 04, 07, 08/2016r. z 3 przychodów uzyskiwanych z następujących rodzajów działalności:
    1. działalność gospodarcza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (2 spółki),
    2. inna pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych:
  - za miesiąc 09/2016r. z 2 przychodów uzyskiwanych z następujących rodzajów działalności:
    1. działalność gospodarcza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (2 spółki).

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła J. S. wskazując, że będąc jedynym wspólnikiem dwóch spółek z ograniczoną odpowiedzialnością we wskazanym przez ZUS okresie nie dokonywała zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego z uwagi na brak przychodu w obu przypadkach. Dodała, że działalność spółek nie była prowadzona w żadnym zakresie. Powołała się też na umowę zbycia udziałów spółek. Dodała, że spółki były w organizacji i w trakcie przygotowań do rozpoczęcia koncesjonowanej działalności, której nie rozpoczęto do dnia zbycia udziałów. Natomiast obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym są objęte podmioty, które uzyskują przychody.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podtrzymując argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy podkreślił, że w przypadku wspólników jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością obowiązek ubezpieczeń powstaje od dnia uzyskania statusu wspólnika tej spółki i istnieje do dnia utraty tego statusu. Bez znaczenia pozostaje fakt, że spółka po zarejestrowaniu w KRS nie prowadzi działalności.

W uzupełnieniu odwołania J. S. podkreśliła, że obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne powiązany został z istnieniem przychodu z danej działalności gospodarczej, a nie z samym faktem jej prowadzenia. Tym samym nie osiągnięcie przez J. S. przychodów od chwili powstania spółek do dnia zbycia udziałów nie wywołało skutku w postaci powstania obowiązku uiszczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koninie wyrokiem z dnia 8 marca 2018 roku, w sprawie III U 730/17 oddalił odwołanie (pkt 1) i zasądził od odwołującej na rzecz pozwanego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd pierwszej instancji ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca J. S. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej od 07.05.2014r. Natomiast z dniem 31.08.2016r. zgłosiła zaprzestanie wykonywania działalności. Ponadto na podstawie danych odwołująca była:

1. od dnia 29.10.2015r. do dnia 17.04.2016r. jedynym wspólnikiem spółki (...) Sp. z o.o.;
2. od dnia 29.12.2015r. do dnia 18.09.2016r. jedynym wspólnikiem spółki (...) Sp. z o.o.;
3. od 01.07.2016r. jest jedynym wspólnikiem spółki (...) Sp. z o.o.

J. S. została zgłoszona do ubezpieczeń z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od 07.05.2014r. do 11.06.2017r. i w tym od 01.12.2016r. do 20.03.2017r. wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego ze względu na podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia.

Za okres od października 2015r. do września 2016r. odwołująca, w złożonych deklaracjach rozliczeniowych, wykazała jedną składkę na ubezpieczenie zdrowotne. Z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w formie jednoosobowych spółek odwołująca nie została zgłoszona do ubezpieczeń zdrowotnych i nie opłacała też z tego tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Biorąc pod uwagę powyższe fakty Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że odwołująca:

- w miesiącach 10, 11/2015r, 05, 06, 09/2016r. była zobowiązana do opłacenia dwóch składek na ubezpieczenie zdrowotne,
- w miesiącach od 12/2015r. do 04/2016r. i za 07 i 08/2016r. była zobowiązana do opłacenia trzech składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Spółka (...) Sp. z o.o. jest zarejestrowana w Urzędzie Skarbowym P.-J. w P.. W urzędzie tym zaewidencjonowano zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych (...)

za okres od 21.12.2015r. do 31.12.2016r. w którym wykazany został przychód w wysokości 50.998,89 zł.

Odwołująca J. S. w deklaracji złożonej w Urzędzie Skarbowym w K. wykazała przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 50.899,18 zł i przychód z należności ze stosunku pracy w kwocie 1.850,00 zł.

Pismem z dnia 23.06.2017r. roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił odwołującą o wszczęciu postępowania w sprawie obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z kilku działalności gospodarczych za okres od 10/2015 do 09/2016, obowiązku złożenia korekt dokumentów oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie w terminie 7 dni od daty odebrania pisma, Pismo zostało odebrane 28.06.2017r. Odwołująca nie złożyła korekt dokumentów i nie skorzystała z prawa wypowiedzenia się w sprawie w wyznaczonym terminie.

Dlatego też zaskarżoną decyzją organ rentowy określił, że za J. S. jako osobę prowadzącą działalność gospodarczą działalność gospodarczą występuje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne:

- za miesiące 10, 11/2015r. 05, 06/2016r. z dwóch przychodów uzyskiwanych z następujących rodzajów działalności:
  1. działalność gospodarcza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,
  2. inna pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych
- za miesiące 12/2015, 01, 02, 03, 04, 07, 08/2016r. z 3 przychodów uzyskiwanych z następujących rodzajów działalności:
  1. działalność gospodarcza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (2 spółki),
  2. inna pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych:
- za miesiąc 09/2016r. z 2 przychodów uzyskiwanych z następujących rodzajów działalności:

1. działalność gospodarcza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (2 spółki). Odpis powyższej decyzji został wysłany do odwołującej, która nie podjęła przesyłki – po dwukrotnym awizowaniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że przedmiotem sporu była kwestia obowiązku opłacania przez J. S. składek na ubezpieczenie zdrowotne w okresach wskazanych w decyzji z tytułu działalności gospodarczej w formie jednoosobowych spółek.

Na wstępie Sąd Okręgowy zawarł ogólne rozważania dotyczące uregulowań prawnych znajdujących zastosowanie w sprawie. W obowiązującym aktualnie stanie prawnym rozpatrywanie indywidualnych spraw w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu należy do właściwości dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia. Zgodnie bowiem z art. 109 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.) dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu rozpatruje indywidualne sprawy z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego. Do indywidualnych spraw z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego zalicza się sprawy dotyczące objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym i ustalenia prawa do świadczeń (ust. 1). Do spraw, o których mowa w ust. 1, nie należą sprawy z zakresu wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych (ust. 2).

Analiza przytoczonych przepisów wskazuje, że w zakresie regulacji dotyczących ubezpieczenia zdrowotnego istnieje swoisty dualizm, przejawiający się w tym, iż jeden organ decyduje o objęciu ubezpieczeniem zdrowotnym (obecnie dyrektor oddziału wojewódzkiego NFZ) z prawem kontroli odwoławczej, wykonywanej obecnie przez sąd administracyjny, zaś z drugiej strony realizacją przydzielonych zadań dotyczących kontroli i poboru składek na ubezpieczenie zdrowotne zajmuje się Zakład Ubezpieczeń Społecznych, co z kolei wiąże się z wydawaniem decyzji i prawem ich kontroli przez sąd ubezpieczeń społecznych (vide: art. 83 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych; art. 109 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych). Biorąc pod uwagę powyższe zakres kognicji sądu w niniejszym postępowaniu wyznaczała decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18.07.2017 r. nr. (...), w zakresie w jakim decyzja ta ustalała wysokość należności z tytułu nieopłaconych składek. Zakres rozstrzygnięcia sądu jest bowiem determinowany zakresem kompetencji organu rentowego, ten zaś wyznaczony został art. 109 ustawy z dnia 27 lipca 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2017.1938 t.j.).

Przepisy art. 68 ust. 1 pkt 1 c i art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778 t.j) przyznają kompetencję ZUS do ustalania wymiaru składek i ich poboru w zakresie składek na ubezpieczenie zdrowotne.

W niniejszej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 82 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2017.1938 t.j.) zgodnie z którym, jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność gospodarczą uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności określonych w ust. 5, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności. Jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednej spółki w ramach tego samego rodzaju działalności, o której mowa w ust. 5 pkt 1-5, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest odrębnie od każdej prowadzonej spółki.

W oparciu o powyższe przepisy, Sąd Okręgowy wskazał, że ustawodawca w przypadku zbiegu tytułów ubezpieczenia konsekwentnie odnosi się do przychodów, dlatego stwierdził, że dopiero ich osiągnięcie wywołuje skutek w postaci zapłaty składki. Jeżeli zatem powstanie zbieg tytułów, to obowiązek odprowadzenia składki na ubezpieczenie zdrowotne powstanie z chwilą, gdy z obu tytułów zostanie osiągnięty przychód. Potwierdzeniem powyższego poglądu

jest m.in. stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wyrażone w wyroku z dnia 8 marca 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 2150/09 zgodnie z którym wskazano, że osoba, która prowadzi działalność i jednocześnie jest jednoosobowym wspólnikiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością posiada dwa tytuły do ubezpieczenia i obydwa muszą być realizowane.

Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 j.t.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym podlegają osoby prowadzące działalność gospodarczą.

Odwołująca od początku podnosiła fakt, że będąc jedynym wspólnikiem dwóch spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, we wskazanym przez ZUS okresie, nie dokonywała zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego z uwagi na brak przychodu w obu przypadkach. Powołała się też na umowę zbycia udziałów spółek, a przychód wskazany w informacji uzyskanej z Urzędów Skarbowych w K. i w P. o osiągniętym przychodzie dotyczył przychodu uzyskanego po zbyciu udziałów spółki. Sąd pierwszej instancji uznał, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, gdyż niewątpliwie sam fakt zarejestrowania działalności w KRS stwarza domniemanie prowadzenia działalności, które podlega wzruszeniu i wymaga stosownych dowodów.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołująca nie sprostowała ciężarowi dowodu i nie wykazała okoliczności wymaganych do uwzględnienia odwołania. Samo twierdzenie, że w okresie objętym decyzją spółki, których odwołująca była wspólnikiem nie uzyskały żadnego przychodu jest niewystarczające aby powyższą okoliczność wykazać. Natomiast przedłożona przez odwołującą umowa zbycia udziałów spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., zawarta w dniu 21.07.2016r., jest niewystarczająca. Tak samo sąd ocenił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań odwołującej, które w obliczu przeciwnych twierdzeń organu rentowego okazałyby się niewystarczające. Stąd wniosek dowodowy odwołującej w tym zakresie nie zasługiwał na uwzględnienie. Co więcej odwołująca nie składała żadnych wniosków dowodowych w materii niniejszego sporu, które mogłyby odeprzeć argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji.

Według Sądu Okręgowego, niniejsze postępowanie nie dało wystarczających podstaw do przyjęcia, że J. S., będąc jedynym wspólnikiem dwóch spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, we wskazanym przez ZUS okresie nie osiągnęła przychodu w związku.

Bez znaczenia przy tym jest czy działalność ta była prowadzona, istotnym jest fakt, że odwołująca uzyskiwała z tego tytułu przychód.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż nie ma podstaw prawnych do zmiany zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i z tego względu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalił. O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015. 1804 ze zm.).

Odwołująca J. S., działając poprzez profesjonalnego pełnomocnika, złożyła apelację, zaskarżając wyrok w całości. Apelująca podniosła zarzut naruszenia prawa materialnego tj. art. 6 kc poprzez jego błędną wykładnię prowadzącą do przyjęcia, iż ciężar udowodnienia faktu nieosiągania przychodu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w formie jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością spoczywa wyłącznie na odwołującej i w związku z tym nieobciążenie pozwanego obowiązkiem przedstawienia jakichkolwiek dowodów w tym zakresie. Odwołująca zarzuciła, że na etapie postępowania pozwany nie kwestionował okoliczności faktycznych powoływanych przez odwołującą, ograniczając się do przedstawienia własnej wykładni przepisów. Apelująca zarzuciła także naruszenie prawa procesowego art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego prowadzącą do błędnego ustalenia, że odwołującą osiągała przychód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w formie jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, pomimo że żaden dowód nie dostarczył w tym zakresie jednoznacznych informacji.

W uzasadnieniu apelacji odwołująca podniosła, że okoliczności ustalone w sprawie nie pozwalały na przyjęcie, że odwołująca uzyskała jakikolwiek przychód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w formie jednoosobowych

spółek z ograniczoną odpowiedzialnością. Ponadto żaden z przeprowadzonych dowodów nie dostarczył podstaw do stwierdzenia, iż odwołująca była zobowiązana do opłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne z kilku tytułów. Takim dowodem nie może być w szczególności fakt zarejestrowania działalności gospodarczej w KRS ani też informacje z Urzędów Skarbowych, które nie pozwalają na dokonanie jednoznacznych ustaleń odnośnie przychodów. Z tych dokumentów wynika bowiem, że obejmują one okres zarówno przed, jak i po zbyciu udziałów w spółkach. Jeśli zatem organ rentowy twierdzi, że odwołująca jest obowiązana do opłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne z kilku tytułów, to właśnie na nim powinien spoczywać ciężar dowodu, a zastosowanie w tej mierze jakiegokolwiek domniemania jest całkowicie nieuzasadnione.

Z uwagi na powyższe apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania w całości, przy zasądzeniu od organu rentowego na rzecz odwołującej kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia zbadania zasadności zobowiązania J. S., prowadzącej działalność gospodarczą do opłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne w okresach i kwotach wskazanych decyzji.

Sąd Okręgowy w Koninie w precyzyjny sposób przywołał normy prawne określające zakres kompetencji organu właściwego do rozpatrywania indywidualnych spraw z zakresu podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu oraz w zakresie spraw dotyczących wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Poza sporem było, że do kompetencji organu rentowego należy wydawanie decyzji w przedmiocie ustalania zobowiązań z tytułu nieopłaconych składek na to ubezpieczenie.

Przechodząc do meritum sporu stwierdzić należy, że podleganie ubezpieczeniu zdrowotnemu rodzi z kolei określone obowiązki po stronie płatnika składek na to ubezpieczenie. Zgodnie z art. 82 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2017.1938 t.j.), jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność gospodarczą uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności określonych w ust. 5, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności. Jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednej spółki w ramach tego samego rodzaju działalności, o której mowa w ust. 5 pkt 1-5, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest odrębnie od każdej prowadzonej spółki. Jak trafnie zauważył Sąd Okręgowy jeżeli powstanie zbieg tytułów do ubezpieczenia, to obowiązek odprowadzenia składki na ubezpieczenie zdrowotne powstanie z chwilą, gdy z obu tytułów zostanie osiągnięty przychód.

Odwołująca zarzuciła sądowi pierwszej instancji naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego prowadzącą do błędnego ustalenia, że odwołującą osiągała przychód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w formie jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, pomimo że żaden dowód nie dostarczył w tym zakresie jednoznacznych informacji. Takim dowodem nie może być w szczególności fakt zarejestrowania działalności gospodarczej w KRS ani też informacje z Urzędów Skarbowych, które nie pozwalają na dokonanie jednoznacznych ustaleń odnośnie przychodów. Z tych dokumentów wynika bowiem, że obejmują one okres zarówno przed, jak i po zbyciu udziałów w spółkach.

Chybiony jest zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. w sposób wskazany w apelacji. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego.

Taka ocena dokonywana jest na podstawie przekonania Sądu, jego wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto winna uwzględniać wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych

środków dowodowych i wając ich moc i wiarygodność – odnieść je do pozostałego materiału dowodowego (tak w wyroku Sądu Najwyższego z 10 czerwca 1999 roku, w sprawie II.UK.685/98).

Tak procedował Sąd Okręgowy w rozpoznawanej sprawie, stąd odmienny pogląd wyrażony w apelacji nie jest zasadny. Wszystkie środki dowodowe stanowiące podstawę rozstrzygnięcia podlegają swobodnej sędziowskiej ocenie dowodów, która może być podważona wyłącznie wówczas, gdyby była *prima face* oczywiście wadliwa lub błędna.

Tak kwalifikowanego zarzutu nie sposób postawić zaskarżonemu orzeczeniu.

Sąd I instancji przeprowadził bowiem konieczne i wyczerpujące postępowanie dowodowe, a zebrany w ten sposób materiał dowodowy poddał ocenie zgodnie z normą art. 233 § 1 k.p.c.

Odwołująca twierdziła, że będąc jedynym wspólnikiem dwóch spółek z ograniczoną odpowiedzialnością we wskazanym przez ZUS okresie, nie dokonywała zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego z uwagi na brak przychodu w obu przypadkach. Dodała, że działalność spółek nie była prowadzona w żadnym zakresie. Powołała się też na umowę zbycia udziałów spółek. Dodała, że spółki były w organizacji i w trakcie przygotowań do rozpoczęcia koncesjonowanej działalności, której nie rozpoczęto do dnia zbycia udziałów. Tymczasem Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił, że odwołująca, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą i podlegająca z kilku tytułów ubezpieczeniu zdrowotnemu, nie wykazała najistotniejszej okoliczności w sprawie, tj., że nie osiągnęła przychodu z żadnego z rodzajów działalności określonych w art.82 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2017.1938 t.j.). Samo twierdzenie odwołującej zawarte w odwołaniu od zaskarżonej decyzji, nie mogło stanowić wystarczającego dowodu. Z akt wynika, że sąd pierwszej instancji wezwał odwołującą na rozprawę w dniu 16.10.2017 r. do osobistego stawiennictwa, w celu jej przesłuchania na okoliczność osiągniętego przychodu, pod rygorem pominięcia dowodu z jej zeznań. Odwołująca nie stawiała się (wezwanie w trybie podwójnego awizo nie zostało odebrane). W związku z nieusprawiedliwionym niestawiennictwem na rozprawie, Sąd Okręgowy podjął z urzędu czynności dowodowe i wystąpił do Urzędów Skarbowych w K., K. i P. o podanie informacji jaki ewentualnie przychód osiągnęła odwołująca w okresie objętym zaskarżoną decyzją. Ponadto Sąd ponownie wezwał odwołującą na rozprawę w dniu 18.03.2018 r. do osobistego stawiennictwa, w celu jej przesłuchania, zaznaczając że stawiennictwo jest obowiązkowe. Odwołująca ponownie nie stawiała się (wezwanie w trybie podwójnego awizo nie zostało odebrane), nie usprawiedliwiając nieobecności. Jednocześnie w aktach sprawy zgromadzony został materiał dowodowy, pisma Urzędów Skarbowych, z którego wynika, że spółki należące do odwołującej osiągnęły przychody:

1. Spółka (...) sp. z o.o. w roku 2016 osiągnęła przychód w kwocie 24 264 628,32 zł. Zbycie udziałów przez odwołującą nastąpiło dopiero 21.07.2016 r. (k.3);
2. Spółka (...) sp. z o.o. osiągnęła przychód w kwocie 50 998,59 zł. (k. 22);
3. Spółka (...) sp. z o.o. figuruje w Urzędzie Skarbowym P. – W. z obowiązkiem w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych od 29.10.2015 r. i podatku VAT od 17.11.2015 r. do 28.06.2016 r. Brak zeznań za lata 2015 -2016 (k.26);
4. Odwołująca J. S. w zeznaniach podatkowych za lata 2015 – 2016 wykazała przychód z działalności gospodarczej w kwotach: 50 899,18 zł i 241,49 zł. (k.25).

W związku z powyższymi dokumentami całkowicie nieusprawiedliwiony jest również zarzut apelującej naruszenia art. 6 k.c. poprzez błędną wykładnię. Zgodnie z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Materiał dowodowy, w żaden sposób nie zakwestionowany przez odwołującą, niewątpliwie pozwalał sądowi pierwszej instancji na przyjęcie, że odwołującą osiągnęła przychód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w formie jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością. Dowód przeciwny obciążał odwołującą, którego jak wskazano wyżej odwołująca nie przedstawiła. Skarżąca nie przedstawiła argumentów pozwalających na rozważenie, czy dowody w postaci wskazanych w pismach Urzędów Skarbowych kwot osiągniętego

przychodu lub obowiązku zapłacenia podatku dochodowego i podatku VAT za towary lub usługi, mogłyby być inaczej ocenione niż dokonał tego sąd pierwszej instancji.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że Sąd pierwszej instancji wszystkie okoliczności prawidłowo ocenił. W konsekwencji apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. art. 385 k.p.c. O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym Sąd Apelacyjny orzekł zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu - na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r., poz. 1804).

del. SSO Roman Walewski	SSA Małgorzata Aleksandrowicz	SSA Wiesława Stachowiak
-------------------------	-------------------------------	-------------------------